

Autor: Ian Stuart Donaldson

Článek Víra v boj (Faith in the Struggle) Iana Stuarta Donaldsona, patří mezi další teoretické příspěvky k problematice „politického vojáka“. Původně vyšel v únoru 1986, kdy ho publikovala britská organizace National Front.

V dnešní nejisté době, kdy sionistická média ovládají západní veřejné mínění, co může Evropanům - a blíže domovu, Britům - dát světélko naděje do budoucnosti? Když se rozhlédnete okolo a uvidíte jak diktatura tří stran svírá Británii, pak vám může být odpuštěno, že jen sedíte a necháváte se zaplavit vlnou deprese a beznaděje. Ptáte se: „Diktatura tří stran?“. Diktatura tří stran nastala, když se lidé, kteří vše financují rozhodli, že „Gang čtyř“ a jejich liberální spojenci byli pouze odštěpkem starého bloku 1], jako již jimi dříve ovládaná Konzervativní a Labouristická strana.

Ian Stuart

Jakákoli politická strana, která by mohla i sebeméně představovat hrozbu této obrovské moci, bude hrubě urážena zmanipulovanými masmédií, stejně jako politicky potlačována pokryteckými způsoby (např. prostřednictvím tzv. protirasistických zákonů) 2]

V každé normální společnosti se může veřejnost dotazovat, proč jsou její členové utlačováni a uvězněni za snahu dát přednost vlastní zemi a kultuře. Mohou také chtít vědět, proč jsou neustále podporovány a oslavovány jiné rasy a kultury, zatímco jejich vlastní, nesmírně vznešenější historie a způsob života, jsou hrubě přehlíženy a snižovány. Ale tohle není, jak všichni víme, normální společnost. Sídla moci tohoto kdysi velkého národa byly uchváceny kreaturami nejhoršího druhu. V některých případech mezi ně patří i sami Britové. Až přijde den zúčtování, tak s těmito zrádci musí být zatočeno tvrději, než s kýmkoli jiným. Dokonce ještě více než s vetřelci, kteří kontrolují každý jejich pohyb. Tito lidé zaprodali svoji rasu a národ pro svůj osobní prospěch.

Předtím, než si jako nacionalisté můžeme dělat nějaké naděje na uchopení politické moci, musíme překonat ty největší překážky, které kdy byly postaveny před politické hnutí. První a nejdůležitější naší vlastností musí být víra. Víra ve velikost naší rasy. Víra v ideologii našeho hnutí a konečně víra v nevyhnutelnost našeho konečného vítězství. Tato víra nám bude podporou v temných dobách perzekuce, zotročení a dokonce smrti. Víra není něco, co umírá s jedincem, ale věčný oheň, který nebude uhašen do konce všech dní. Víra je to jediné, co naši nepřátelé nemohou zničit.

Budeme čelit narůstající pomlouvačné mediální kampani, na kterou nám nebude dovoleno

odpovědět. Budeme čelit narůstajícímu obtěžování ze strany politicky kontrolovaných policejních sil, které, ač možná proti jejich vlastnímu svědomí, vždy uposlechnou rozkazů a pošlou nás na základě kompletně vykonstruovaných soudních rozsudků do vězení. Musíme s tím počítat, být duševně a fyzicky připraveni na vytvoření odporu, mít sílu přežít a vést nás po boj po celý život. Pokud máme zde, v Británii, překonat všechny překážky až k našemu cíli, naši klíčoví členové, stejně jako pokud možno co nejvíce řadových členů, musí být duchovně a politicky oddáni naší víře v rasu a historii.

Musíme pokračovat ve vytváření a upevňování svazků s našimi pokrevními organizacemi v Evropě, abychom zajistili, že žádný z velkých úspěchů evropské kultury a historie nebude zapomenut. Jedině prostřednictvím celoevropské spolupráce můžeme doufat ve vytvoření životaschopné alternativy k strachem ovládanému bolševickému impériu, nebo sprostému, drogami zamořenému multirasovému chaosu, ve který se přeměnil americký kapitalismus.

V nové Evropě, která bude vytvořena, bude vládnout mír na základě vzájemného respektu k národům a kulturám. Přistěhovalecká kriminalita a importovaný zlořád již nebudou každodenní realitou našich měst, do kterých se navrátí starý duch pospolitosti, kterého bude dosaženo důstojnou bytovou výstavbou pro všechny a kdy obludné panelové domy budou zbourány. Již nikdy více nebudou vesnice a farmy na našem venkově opuštěné a zanedbané. Bude převládat duch soběstačnosti a hrdosti na práci na britské půdě pro dobro Británie a britského lidu. Díky politice ozbrojené neutrality již Evropa nebude arénou pro americké a sovětské válečné hry a jejich nechutné ideologie budou drženy v dostatečném odstupu od evropských břehů.

Abychom tohoto dosáhli, musíme mít, společně s našimi evropskými kamarády, především víru. Naši nepřátelé jsou silní. V současnosti je nás sice početně málo, duchem jsme však neporazitelní. Musíme si uvědomit, že bojujeme s našimi nepřáteli o přežití evropských ras. Pokud prohrajeme, tak budeme zničeni společně s celou evropskou civilizací. Stejně tak musíme nést v našich srdcích, že v případě našeho vítězství musíme naložit s našimi nepřáteli tím nejnelítostnějším způsobem. Pokud nezničíme jejich rakovinové nádory u samého kořene, budeme čelit jejich relapsu v pozdější fázi.

Musíme v to věřit, v náš boj, až do samého konce.

Poznámky:

1] Narážka na sjednocovací proces Sociálně demokratické a Liberální strany, který posléze vyústil v založení Liberálně demokratické strany v roce 1988. „Gang čtyř“ tvořili zakladatelé Sociálně demokratické strany, původně „umírnění“ vysocí funkcionáři Labouristické strany – Roy Jenkins, David Owen, Bill Rodgers a Shirley Williams.

2] V originále *Race Relation Act* (Zákon o rasových vztazích).